

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-10-38624 קורלנדר נ' עיריית יבנה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

תובעת מאיה קורלנדר

נגד

נתבעת עיריית יבנה

פסק דין

לפני תביעה לפיצוי בסך 28,000 ₪, על פי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), בגין משלוח 28 הודעות אל הטלפון הנייד של התובעת.

רקע ותמצית טענות הצדדים

1. לטענת התובעת, במהלך שנתיים רכשה כרטיסים למופעים בהיכל התרבות של הנתבעת, כאשר חלק מהפעמים עשתה זאת בצורה פורנטלית בקופות ההיכל ובחלק באמצעות אתר האינטרנט. במעמד רכישת הכרטיסים בקופות ההיכל, התבקשה התובעת לתת את מספר הטלפון שלה והיא הבהירה, כי אינה מעוניינת בתוכן שיווקי והובטח לה כי השימוש במספר הטלפון יעשה רק לצורך הודעה על ביטול הצגה. בעת רכישת כרטיסים באתר האינטרנט נאלצה למלא את פרטי הטלפון שלה מאחר וזהו שדה חובה שבלעדיו לא ניתן להשלים את העסקה והדגישה, כי לא סימנה את הרובריקה המאשרת משלוח הודעות.

עוד טענה, כי מיד לאחר קבלת ההודעה הראשונה יצרה קשר טלפוני עם היכל התרבות וביקשה להסיר עצמה מרשימת התפוצה. לאחר שקיבלה מספר הודעות פרסומיות הבהירה במעמד רכישת הכרטיסים בצורה פורנטלית, כי אינה מוכנה לתת את מספר הטלפון שלה וביקשה שיסירו אותה מרשימת התפוצה.

2. אין מחלוקת בין הצדדים, כי התובעת לא פנתה לנתבעת בכתב או בהשבה להודעת "הסר" הנלווית לכל מסרון.

3. אין חולק, כי ההודעות נשלחו על ידי היכל התרבות העירוני אשר מופעל על ידי הנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-10-38624 קורלנדר נ' עיריית יבנה

תיק חיצוני:

4. לטענת הנתבעת, מאחר ומדובר ברשות מקומית אשר מאפייניה, מטרותיה ואופי פעילותה, הוא אופי ציבורי-חינוכי-חברתי, כך גם היכל התרבות, ולכן ואין לראות בנתבעת כ"עוסק" הפועל מטעמים עסקיים מסחריים ולכן אינה "מפרסם" המפיץ "דבר פרסומת" כהגדרתם בחוק. הנתבעת ביקשה לראות בה כ"עמותה ללא מטרות רווח" מאחר והיכל התרבות פועל לטובת אינטרס ציבורי.

לחילופין טענה הנתבעת, כי אם נשלחו ההודעות אל התובעת הרי שזה נעשה בשגגה, וכי חברה חיצונית מבצעת עבורה את הפצתם תוך הכללת מנגנון הסרת נמענים לא רלוונטיים מרשימת התפוצה.

5. בדיון מיום 10.5.18 התרתי לתובעת להגיש ראיותיה לגבי כל אחת מ-28 ההודעות, מאחר שרק חלק מההודעות צורפו לכתב התביעה וללא תאריך.

דיון והכרעה

6. השאלות הניצבות בפניי הן; האם ההודעות שנשלחו לתובעת עונות להגדרה של "דבר פרסומת" כהגדרתו בחוק והנתבעת, עירייה המפעילה את היכל תרבות, עונה להגדרת "מפרסם"? והאם הוכיחה הנתבעת, כי ניתנה הסכמה לקבלת דיוור בעל תוכן שיווקי?

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים וראיותיהם, שמעתי את העדויות וראיתי את העתקי ההודעות שנשלחו, הגעתי למסקנה, כי התובעת הרימה את הנטל המוטל עליה, בשים לב לרמת ההוכחה הנדרשת במשפט האזרחי, לשכנע כי לא נתנה הסכמתה לקבלת הדיוור מן הנתבעת, וכי 23 מתוך 28 ההודעות הן בעלות אופי פרסומי כהגדרתן בסעיף 30א לחוק, ולא עלה בידי הנתבעת להוכיח, כי ניתנה הסכמת התובעת לקבלת הפרסומים.

8. סעיף 30א(א) לחוק, מגדיר מהו דבר פרסומת ומיהו מפרסם כך:

"**דבר פרסומת**" – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה".

"**מפרסם**" – מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר..."

9. בת"ק 15-06-50990 העמותה למען עתיד טבעוני (ע"ר) 58056336 נ' יובל חרש (2.8.15) קבע בית המשפט, כי ככלל, עמותה ללא כוונת רווח הפועלת לפרסום פעילויותיה ומטרותיה, אינה בגדר

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-10-38624 קורלנדר נ' עיריית יבנה

תיק חיצוני:

"מפרסם" וההודעות הנשלחות מטעמה אינן מהוות דבר פרסומי, אך אין בכך כדי להעניק לעמותות חסינות גורפת מתביעות על פי חוק.

בת"ק 13-10-54943 רובינס נ' עמותת תנו לחיות לחיות (24.3.14) נקבע, כי תוכן הודעות שמטרתן קידום מטרותיה של העמותה, כמו "ששירותי המרפאה ניתנים במחירים חסרי תקדים" ובקשה לתרומה, מהווים דבר פרסומי.

בת"ק 17-07-40060 ורניקוב נ' הליכות חיים (16.2.18) קבעתי, כי הודעות המזמינות לקחת חלק בפעילות הכרוכה בתשלום על ידי עמותה ללא כוונת רווח הן בגדר פרסומי על פי החוק.

10. כאמור אל התובעת נשלחו 28 הודעות על ידי הנתבעת, מיום 10.1.17 ועד ליום 16.10.17, מהן 23 הודעות המזמינות לרכוש כרטיס להופעה/הצגה והיתר הודעות כלליות או תיקון טעות מהודעה קודמת, אשר אין לראות בהן דבר פרסומי לטעמי.

23 ההודעות המזמינות את התובעת לרכוש כרטיס בעלות המפורטת בהודעה הן הודעות העונות לתנאים הקבועים בסעיף 30א לחוק ואי לכך מהוות דבר פרסומי.

11. הנתבעת הנה עירייה אשר מפעילה את היכל התרבות. אין ספק, כי בין שלל מטרותיה הנתבעת פועלת למען מתן שירות לאזרחים והעשרת מגוון פעילויות התרבות העומדים לרשות הציבור הרחב. אף אם אין מדובר בגוף שמטרתו המובהקת הינה רווח, והכנסות הנתבעת ממכירת הכרטיסים הינן שוליות, הרי שעצם ההזמנה להוציא כסף עבור אותם מופעים הינן בגדר פרסום ולכן הנתבעת הינה בבחינת "מפרסם" על פי החוק.

12. משכך ענייננו בשאלת הפיצוי לו זכאית התובעת עבור 23 הודעות המהוות פרסומי.

13. מפרסם המשגר דברי פרסומי בניגוד להוראות הסעיף, מבצע עוולה אזרחית המזכה בפיצוי בגין נזק שנגרם כאמור בסעיף 30א(ט) לחוק, או בפיצוי ללא הוכחת נזק כאמור בסעיף 30א(י) לחוק. סכום הפיצוי לפי סעיף 30א(י) לחוק לא יעלה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומי שקיבל הנמען בניגוד לחוק ובגובה הפיצויים יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים של אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו והיקף ההפרה.

14. ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.16) נקבע, כי נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ₪) כדי שתושג התכלית ההרתעתית, וכי "כשמדובר בתביעה אישית לפי סעיף 30א(י) לחוק, סכום הפיצוי

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-10-38624 קורלנדר נ' עיריית יבנה

תיק חיצוני:

שייפסק אינו קשור בנזק שנגרם בפועל, אלא נועד כשלעצמו לתמרץ הגשת תביעות יעילות..."
(פסקה 10).

15. אומנם היה לתובעת האפשרות להסיר עצמה בנקל מרשימת התפוצה וזו בחרה שלא לעשות כן, אך ממילא ברע"א גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.14) נקבע, כי המחוקק לא הטיל על התובע חובה שבדין להקטין את נזקו, למעט הדרישה הבסיסית לנהוג בתום לב:
"בפיצויים מעין אלה, לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את נזקו (ואין באמור, כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, ככל בעל דין בכל עניין משפטי, לנהוג בתום לב), כנראה מתוך רצון לסייע בשירוש התופעה..."

16. מטרת ותכלית החוק הינה להנגיש את ההליך לכלל האוכלוסיה ולאפשר לכל אדם לעמוד על זכותו שלא להיות מוצף בדברי פרסומת, מבלי שנתן את הסכמתו לכך. החוק נועד לעודד אזרחים לקחת חלק במיגורה של תופעה פסולה, וכך עושה התובעת שבפניי.

כחלק מחובת תום הלב הנדרשת מתובע ובעיקר בשל תכליתו של החוק שנועד לתת כלים בידי האזרח להילחם בתופעה מטרידה של משלוח הודעות ללא קבלת הסכמה, ועת בוחנים את המטרד שנגרם לתובעת יש לקחת בחשבון את התנהלותה מול מטרד זה.
התובעת קיבלה 23 הודעות על פני תקופה של 10 חודשים, לדבריה ההודעות שנשלחו הטרידו אותה אך לדעתה היא אינה מחויבת להסיר אותם גם אם קיימת האופציה לכך. אלא שגישה זו הובילה בסופו של יום לריבוי הודעות בגינן היא תובעת פיצוי.

לטעמי, אף שאין חובה להקטין נזק על ידי התובעת, הרי שקבלת 23 הודעות על פני תקופה של 10 חודשים מבלי להודיע לנתבעת על כך שההודעות מהוות מטרד, לא יכולה לדור בכפיפה אחת עם הטענה שהיה באלה כדי להטריד את התובעת.

לא ניתן לומר, כי אי לחיצה על כפתור "הסר" וקבלת הודעות לאורך תקופה הקרובה לשנה היא התנהלות סבירה ובתום לב כאשר הבסיס לפיצוי הוא אלמנט ההטרדה הנלווה לקבלת כל הודעה והודעה.

17. התובעת טענה, כי היא מבקשת פיצוי רק בגין ההודעות שנשלחו אליה בשנת 2017 למרות שלטענתה נשלחו אליה הודעות גם בשנת 2016, דבר העולה כדי חשש שמא ניתנה הסכמה לגבי ההודעות משנת 2016. עוד טענה, כי הנתבעת הסירה אותה לבקשתה מרשימת התפוצה אך נשלחו אליה הודעות מחדש אשר הצטברו לסך ההודעות בגינן היא תובעת (עמ' 2 שורות 15-3).

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-10-38624 קורלנדר נ' עיריית יבנה

תיק חיצוני:

התובעת הסבירה, כי נמנעה מלחיצה על אפשרות "הסר" בשל הסיכון לוירוס ותוכנות מעקב. מנגד לא הוכיחה התובעת, כי פנתה בכתב, שזוהי החלופה השנייה על סעיף סעיף 30א(ד) לחוק להודיע על הסרה מרשימת תפוצה. לא הוצג בפניי פלט שיחות שיש בו להעיד שאף פנתה בשיחות טלפוניות לשם הסרתה מרשימת התפוצה של הנתבעת.

איני מקילה ראש בהחלטתה של התובעת שלא לעשות שימוש באפשרות להסיר עצמה מרשימת התפוצה על ידי לחיצה על אפשרות "הסר" שנלוותה להודעות, אך הדבר ילקח בחשבון בשיקולים השונים לגובה הפיצוי שיש לפסוק לה, שכן הדבר הגדיל את שיעור ההודעות בגינן היא תובעת כעת פיצוי.

18. נציג הנתבעת העיד בפני כי הצירוף למאגר הלקוחות (אשר ממנו מורכבת רשימת הדיור אליה נשלחים הודעות אלו) נעשה מראש לגבי מי שהביע הסכמה בטופס נפרד בכתב (עמ' 2 שורות 31-34), אך הודה כי אין לנתבעת ראיה שהתובעת אכן הסכימה להצטרף למאגר (עמ' 2 שורה 36).

בהמשך הסביר, כי ייתכן שהתובעת צורפה למאגר בשוגג אך מהרגע שקיבלו את כתב התביעה דאגו להסירה מהמאגר. מרגע הסרת מספר הטלפון של התובעת מהמאגר לא ניתן להתחקות אחר הרישומים הנוגעים לאותו מספר טלפון ולכן לא ניתן לדעת בעניינה של התובעת אם ניתנה הסכמה ומתי פנתה אם בכלל בבקשה להסירה. כמו כן הסביר, כי מדובר בתביעה ראשונה שהוגשה כנגד הנתבעת, וכי מעולם לא כשלה הנתבעת במעשה דומה, כך שהתרשמתי שהלקח הופק על ידי הנתבעת.

19. התובעת טענה כנגד העובדה שהנתבעת השתמשה בחברה חיצונית למשלוח ההודעות וביקשה לראות בכך נסיבה מחמירה לחובת הנתבעת. בכתב ההגנה נטען, כי חברה חיצונית אחראית למשלוח ההודעות מטעם העירייה, וכי אם נעשתה טעות היא באחריות החברה החיצונית. בעדותו בפני הסביר נציג הנתבעת, כי החברה החיצונית מהווה אמצעי טכנולוגי למשלוח ההודעות כאשר הנתבעת היא שמעבירה לחברה את הנוסח ורשימת הנמענים (עמ' 3 שורות 21-24).

20. תכלית החוק הינה הרתעה יעילה ואכיפה בנסיבות קונקרטיות ולא למטרת ענישה. התרשמתי, כי הנתבעת פועלת כחוק כך שהצורך בהרתעה הינו נמוך. בשים לב לכך ובהתחשב בהיקף ההודעות, בכך שהנתבעת לא הוכיחה שניתנה הסכמה מראש למשלוחן, הסרת התובעת מהרשימה לאחר קבלת התביעה, ויתור התובעת על תביעה לגבי ההודעות משנת 2016 והעדר הודעה בכתב מטעם התובעת להפסקת משלוח ההודעות או לחיצה על "הסר" בהודעה, אני מקבלת את התביעה אך לא במלואה.

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 17-10-38624 קורלנדר נ' עיריית יבנה

תיק חיצוני:

21. לאור על האמור אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 3,450 ₪ (150 ₪ להודעה), בצירוף אגרת בית משפט בסך 280 ₪ והוצאות משפט בסך 300 ש"ח, וזאת בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור בתוך 15 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ח, 19 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

אדנקו סבחת- חיימוביץ, שופטת

